

297 КОЛИ ВІДХОДИТЬ ЗНОВУ ЛІТО

Когда уходит снова ласковое лето

В. Мажарова

Animato [3 душею]

1. Ко_ли від_хо_дить зно_ву лі_то про_ме_ни_сте і пре_д'яв_и
2. Бу_ло у_се: гуч_ні ве_се_ло_щі та спі_ви, бу_ло у_ди_х
3. І я не_мов від_чув га_ря_чий гріз_ний по_дих, не_мов по_

ля_є о_сінь нам ра_ху_нок свій - щось не_до_се, лиш не бу_ло свя_тих тру_дів. Ме_ні зда_ба_чив лис_тя, що во_гнем го_рять, і вми_ть ме_

спі_ва_не в прощальній піс_ні, не_ма_є в ній най_важ_ли_ві_ших
ва_лось, ні би я щас_ли_вий. Тепло ж пройшло, на_ста_ли хо_ло_не на_пов_нив страх Гос_под_ній, то_му що до_сі я без_плід_но

слів. Чо_му в жит_ті у_се квап_ли_во пли_не? Не_мов пташ_ди. Жур_ли_ва о_сінь влад_но_ю ру_ко_ю ра_ху_нок жив. І су_се мій, по_чуй сер_деч_ну прось_бу: за_лиш ме_

_ки, дні від_ле_ті_ли вдаль. Не ду_мав я, що лі_то швид_ко
стро_гий по_да_ла ме_ні. Я зна_ю: звіт да_ва_ти бу_ду
_не ще на май_бут_ній рік, щоб, труд звер_ша_ю_чи в жит_те_ву

зник_не, і о_сінь стрі_ти не го_то_вий я.
ско_ро... За все жит_тя я_кий зро_стив я плід?
о_сінь, я міг для віч_но_сті зро_сти_ти плід.